

Društvo nije podijeljeno u nacije, već u klase

Čovjek je na Zemlji desetcima tisuća godina. U tom vremenu, dio u kojem je čovječanstvo izmislilo nacije traje samo otprilike 2 i pol stoljeća. Dakle, nacionalna ideja je nova ideologija koja je nametnuta tadašnjim uzdizanjem i obogaćivanjem dominantne klase (buržoazije), u lokalnoj populaciji, u periodu širokih svjetskih društvenih, političkih i tehnoloških promjena (industrijska revolucija, raspadanje feudalnog sustava, spajanje lokalnih tržišta u veća tržišta, stabilizacija ekonomskih odnosa među većim područjima). Malena društvena grupa tako je s protekom godina, zahvaljujući svojoj financijskoj moći, uspjela nametnuti i stabilizirati institucionalizirano izrabljivanje ostatka populacije na određenom teritoriju, neovisno o jezičnim, antropološkim, vjerskim ili povijesnim razlozima; a čija se geografska veličina mijenja s obzirom na moć te grupe. Ta grupa, buržoazija, zamijenila je starije vladare, kraljeve i sultane, proširila vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju i strojevima, te kao rezultat stekla ogromnu moć nad sudbinom čovječanstva općenito.

Ova klasa, od industrijske ere do danas, stvorila je naciju-državu posjedovanjem strojeva, zemlje i radnika. Nacija-država je mehanizam koji s jedne strane osigurava profitabilnost kapitala, kojim upravlja efikasno centralizirajući sredstva proizvodnje, a s druge strane se njime koristi kako bi osigurala preživljavanje režima u budućnosti pobuđivanjem pristanka svojih podanika nudeći im metafizičke, nerealne snove o nad-klasnom karakteru zajedničkog podrijetla, jezika, glazbe, i općenito, zajedničkih ideala za budućnost. Dominantna klasa stvara ideologiju koja, kao ljepilo, na silu povezuje različite zajednice koje žive na određenom teritoriju, a čije su razlike nastale uslijed neprestanih migracija, ratova i kulturalnih interakcija. Ti ljudi čine brojnu radničku klasu koju treba kontrolirati i prisiliti da radi za kapitaliste. Ideja o tome da će biti eksploatiran je ta koja najprije mora postati neodvojivim dijelom uvjerenja svakog podanika (radnika), a zatim i njegova/njena svjesna odluka.

Kapitalisti su uspjeli ucijeniti radnike, opustošiti selo, gradove popuniti mizerijom, odvući milijune ljudi u gladovanje i nametnuti post-industrijsko kmetstvo. U tome su uspjeli institucionalizacijom svog režima putem zakonodavca, nametanjem zakona putem suda i policije, te proglašavanjem privatnog vlasništva (u, inače kolektivno proizvedenom bogatstvu) svetinjom putem svećenstva. Drugim riječima, nacija spaja ideološke ciljeve s moralnim opravdavanjem krađe kolektivnog bogatstva. Nacija je mehanizam koji promovira probavljivu realnost, nudi nematerijalnu utjehu, osigurava pristanak i olakšava omasovljavanje ljudi, kako bi lakše upravljala njihovim proizvodnim potencijalom. Nacionalni simboli mogu se usporediti s ogledalima i biserima koje su konkvistadori dali Indijancima za pelješanje njihovih sela i života. Ti simboli su otmjeni, ali imaju i mističnu stranu, koja zna biti uistinu šarmantna. Kolektivna podsvijest je podložna manipulacijama od strane autoriteta za vlastite ciljeve, zahvaljujući mehanizmima oponašanja, navika, tradicija, spiritualnog zamagljivanja i religioznosti. To znači kako će država i kapital najprije oteti moj rad, zatim mi uzeti i porez na taj rad, suditi me, ostaviti nepismenim, gladnim i bolesnim – i ako imam sreće da ne traje neki rat, pa me ne pošalju poginuti – a nakon svega toga dati mi plastičnu zastavicu za „paradu nacionalnog ponosa“.

Buržoazija svake nacije ostvaruje savršenu prijevaru. Ona nam govori kako smo svi jednaki - bogati i siromašni - u istoj zemlji, i da se moramo natjecati s drugima, onima oko nas. Zastavu nacionalnog egoizma podižu kao motivaciju za proizvodnju, koju radnici lako prihvaćaju, zaboravljajući moto i lekcije prve radničke Internacionale, nastavljajući ginuti za lokalne i svjetske ratove i konflikte diljem planeta, sve do danas. Nacija je ideološka platforma koja podržava državu i buržoaske zakone. Ona je neodvojiv dio kapitalizma, koji širi razdor i mržnju među nacijama kao neizbježnu posljedicu. Nacija se koristi kao alat manipulacije masama od strane države i kapitala, odnosno od buržoazije, ili bolje rečeno, buržoazija označava razinu nacionalizma u školskim predmetima, na sveučilištima, u vojsci, kod poslodavca, u crkvi, na sudu, u psihijatrijskim bolnicama, zatvorima, u onome što se „smije“ i „ne smije“, i općenito, u širokim društvenim procesima koji su organizirani odozgo na dolje, i od centra prema rubovima. Potpuna suprotnost bit će revolucionarna praksa i politika. Participativna i slobodarska, društvena i ekonomska organizacija diljem svijeta s ciljem internacionalnog bratstva svih ljudi kroz uništavanje vlasti i autoriteta.

Čovječanstvo broji 7 bilijuna. Od toga, 5 bilijuna su aktivni i proizvodno sposobni. Oni proizvode bogatstvo, definirajući ga kao zbroj vrijednosti ukupnog rada, mentalnog i fizičkog. Ipak, u kapitalizmu događa se izopačena procedura - mjesto proizvodnje, materijali i radnik (kao elementi proizvodnje) pripadaju nekome drugome, koji se sve više bogati, nauštrb konzumenta koji kupuje proizvod, kao i nauštrb radnika koji je proizvod proizveo. Ako kapitalist ne dobiva dovoljno, gubi daljnji motiv za nastavkom proizvodnje. Nekolicina drži globalnu kontrolu nad proizvodnjom, kroz posjedovanje sredstava proizvodnje, tvoreći globalnu ekonomsku oligarhiju – elitu, koja proždire sva proizvedena bogatstva. Buržoazija je, nažalost, jedina društvena klasa koja ima u potpunosti klasnu, a ne nacionalnu svijest. Niže klase su one koje priželjkuju „nacionalnu veličinu“, i nacionalne heroje.

Za globalnu svijest, zajedništvo i samoorganizaciju nižih klasa!

Za svrgavanje kapitalizma!

Dijelovi iz *“Humanity is not devised in nations, but in classes”*

(Anarchy campaign of International Campaign 3 Bridges & Rosa Nera Squat)

Prijevod i prilagodba: Mreža anarhista Rijeka